

РЕШЕНИЕ

№ 2497

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ**
като разглежда докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно
наказателно дело № 20221110205084 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. от гр.Първомай, ул.“*****”против Наказателно постановление № 21–4332-028145/21.02.2022 г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което жалбоподателя е санкциониран с налагане на „глоба” в размер на 30 (тридесет) лева, на основание чл. 183, ал.3, т.5, предл.1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 6, т.1 ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи, че атакуваното наказателно постановление е издадено при допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. В тази връзка се сочат допуснати нарушения на разпоредбите на чл.40, ал.1 от ЗАНН, чл.43, ал.1, т.3, т.4 и т.6, както и чл.57, ал.1, т.4 и т.5 от ЗАНН. Излагат се и аргументи, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган. Твърди се, че атакуваното НП не е било връчено по надлежния ред на нарушителя.

На следващо място, в жалбата се сочи, че на процесната дата се организирал национален протест на пътно-поддържащите фирми, поради което жалбоподателят заедно със свои колеги тръгнал от гр.Пловдив към гр.

София, за да вземе участие в протеста. В началото на бул. "Цариградско шосе" на влизане в гр. София колоната от товарни автомобили била спряна от полицейски служители, след което същата била съпроводена от патрулни полицейски автомобили до центъра на гр. София, където автомобилите били паркирани, за да вземат водачите им участие в организирания протест.

Жалбоподателят твърди, че изобщо не е имал съзнанието, че извършва нарушение, тъй като е следвал движението на полицейския патрулен автомобил, който е осигурявал придвижването на колоната от товарни автомобили до мястото на протеста. Маршрутът, по който преминала колоната от товарни автомобили бил избран от полицейските служители, които следвало да упражнят необходимата превенция за безопасност на движението. Мястото на твърдяното нарушение се намирало по средата на маршрута, организиран за товарните автомобили от органите на Пътна полиция, като по време на движението си водачите са следвали посоката на движение и маршрута на колоната, определен от контролните органи. Ето защо, вмененото във вина на жалбоподателя нарушение било несъставомерно от субективна страна.

В условията на алтернативност се отправя искане за приложение на чл.28 от ЗАНН и определяне на нарушението като маловажно такова.

По изложените съображения, в заключение в жалбата се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебните заседания проведени по делото жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. В съда е депозирано писмено становище от жалбоподателя по хода и по същество на делото, както и договор за правна помощ и съдействие и списък на претендираните разноски.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не взема отношение по основателността на жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение бланков №

041352/02.12.2021 г., съставен от мл.автоконтрольор при ОПП- СДВР –св.П. е констатирано, че на 12.10.2021 г. около 06:52 часа в гр.София жалбоподателят Д. Д. Н. управлява товарен автомобил „МАН“ с рег. № СВ 39 06 АН, собственост на „Грома Холд“ ЕООД, клон София, като по бул.“Цариградско шосе“ с посока на движение от бул.“Александър Малинов“ към вход – гр.София навлиза и се движи след пътен знак „В-4“, разположен в началото на мост 04 км.

Нарушението било квалифицирано от актосъставителя по чл.6, т.1 от ЗДвП. В акта било отбелязано, че същият е съставен по преписка № 513-р-88724/15.10.2021 г. АУАН бил предявен на жалбоподателя Н. на 11.01.2022 г., който след като се запознал със съдържанието му, го подписал с отбелязване, че няма възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН също не е било депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП № 21–4332-028145/21.02.2022 г., с което жалбоподателят е санкциониран с налагане на „глоба“ в размер на 30 (тридесет) лева, на основание чл. 183, ал.3, т.5, предл.1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 6, т.1 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН– АУАН № 041352/02.12.2021 г., трудов договор № 100/30.09.2019 г., докладна записка по преписка рег. № 513 р-87617/12.10.2021 г. по описа на СДВР, писмо до началника на ОПП- СДВР от началник на МВР, сектор „Масови мероприятия“ рег. № 513р-88725/15.10.2021 г., справка за лице от АИС“БДС“, справка за собственост на МПС, снимка от видеонаблюдение от 12.10.2021 г. в 06:52:43 часа, справка – картон на водача, Заповед № 8121К-13318/23.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, статия със заглавие „Полицията на протеста на пътния бранш: И ще глобява и ще помага“ от 10.10.2021 г., статия от 12.10.2021 г. със заглавие „Пореден протест на пътностроителните фирми“, статия от 12.10.2021 г. със заглавие „Пътните строители пак на протест, плашат с блокади“; както и от гласните доказателствени средства.

Съдът се довери на заявеното от свидетеля–актосъставител Добренов,

че АУАН е съставен на база снимков материал, изпратен от Столична община в СДВП-ОПП. Свидетелят беше категоричен, че в случаите, когато се извършва ескорт от органите на МВР, водачите не следва да се съобразяват с пътните знаци, а трябва да следват пилотната кола.

От приложената към материалите на делото докладна записка по преписка рег. № 513р-87617/12.10.2021 г. по описа на СДВР се установява, че за организирания протест на 12.10.2021 г. в Столична община е получено уведомление, като за мероприятиято е издадено съгласувателно писмо от СО с рег. № 513000-58986/12.10.2021 г., както и Заповед за организация на движението, престоя и паркирането на ППС, с № СОА21-РД95-495/11.10.2021 г.

От приложеното към материалите на делото писмо от ВПД началник на сектор „Масови мероприятия“ в СДВР се установява, че за обезпечаване сигурността, охраната на обществения ред и организацията на движението преди, по време и след приключване на мероприятиято е изготвен план – разстановка на силите и средствата от МВР, рег. № 513р-87162/11.10.2021 г., съгласно която охраната е осъществявана поетапно от 05:30 часа. Около 06:05 часа на бул. „Цариградско шосе“ при парк „Враня“ са започнали да пристигат първите камиони за участие в протеста, които са били записвани в Доклад за проверени лица и превозни средства, Приложение 7 към чл.33, ал.2, т.3 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014 г. за патрулно –постовата дейност от служители на ОСПС-СДВР. От 06:30 часа до 07:45 часа товарните автомобили са се придвижвали от сборния пункт до мястото на провеждане на протеста и са паркирали по бул. „Цар Освободител“ в участъка от ул. „Г.С.Раковски“ до кръстовището с бул. „Княз Ал.дондуков“. Около 11:55 часа товарните автомобили са започнали да напускат района на мероприятиято по бул. „Цар Освободител“ и бул. „Княз Ал.Дондуков“.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е срещу административно -наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване. В тази връзка следва да се отбележи, че към материалите на делото не са приложени писмени

доказателства относно датата и начина на връчване на обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя. В жалбата се твърди, че същото е връчено на колега на жалбоподателя, а в писмото, с което административно –наказателната преписка е изпратена в съда е отбелязано, че НП не е връчено на нарушителя.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#), в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност, съгласно чл.189, ал.1 и ал.2 от ЗДвП и приложените към материалите на делото Заповед № 8121К-13318/23.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, поради което съдът намира възражението в жалбата в тази насока за неоснователно.

При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, като е налице и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на обжалваното НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на нарушителя.

Съгласно разпоредбите на чл. 42, т.5 ЗАНН и чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН както АУАН, така и НП следва да съдържат посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. В процесния АУАН и в издаденото НП е посочено, че с действията си на 12.10.2021 г. жалбоподателят Д.Н. е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП. Следва да се има предвид, че сочената за нарушена норма е бланкетна и предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят навлиза и се движи след пътен знак „В-4“. Никъде в текста на НП обаче не е посочено кой

е нормативният акт и конкретният текст, който вменява задължение на участниците в движението да съобразяват движението си с пътните знаци и пътната маркировка. Разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДВП не посочва при какви конкретни пътни знаци, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Съгласно чл. 14, ал.1 от ЗДВП, Министерът на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на вътрешните работи и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определят с наредби условията и реда за използване на пътните светофари, пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране при организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, като такъв подзаконов нормативен акт представлява Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци. Така, бланкетът на чл.6, т.1 ЗДВП се допълва от друга разпоредба, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при наличие на поставен конкретен пътен знак. Както вече беше посочено, в чл.57 ЗАНН са изчерпателно изброени реквизитите на наказателното постановление, като в т. 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби които са били нарушени виновно”. Като не е посочил конкретната норма въвеждаща задължение за водачите на товарни автомобили да не навлизат в конкретен пътен участък и не е поясnil с число допустимата максимална маса в тонове (ако такава е била указана с пътен знак), АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена и която определя съответното задължението на водача на товарния автомобил.

Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които той не е изпълнил. Санирането на нарушението на чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН не е възможно на този етап от производството и има за последица единствено отмяна на обжалваното наказателно постановление.

На следващо място, само за пълнота на изложението съдът намира за нужно да посочи, че фактическата обстановка описана в АУАН и впоследствие в издаденото НП е непълна и не кореспондира с отразеното в

докладна записка по преписка № 513р-87617/12.10.2021 г. по описа на СДВР, въз основа на която именно преписка е съставен и АУАН срещу жалбоподателя. От писмените доказателства по делото безспорно се установява, че движението на товарните автомобили на процесната дата от 05:30 часа е било организирано и охранявано от полицейски служители, съгласно изготвен план –разстановка на силите и средствата от МВР, рег. № 513р-87162/11.10.2021 г., като от 06:05 часа товарните автомобили са се придвижвали по бул.“Цариградско шосе“ от сборния пункт при парк „Враня“ до мястото на провеждане на протеста. Ето защо, съдът споделя аргументите в жалбата, че дори да се приеме, че жалбоподателят като водач на ППС – товарен автомобил „МАН“ е осъществил от обективна страна състава на вмененото му във вина нарушение, то същото е несъставомерно от субективна страна. Жалбоподателят е управлявал товарния си автомобил в колона от автомобили, които са се придвижвали под организацията и ръководството на полицейски патрул, същият не е избрал сам маршрута си от сборния пункт на автомобилите до мястото на протеста, поради което и поведението му е несъставомерно от субективна страна.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че неправилно е ангажирана административно–наказателната отговорност на жалбоподателя за извършване на нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

По -нататък, съдът дължи произнасяне по въпроса за разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор разноски се дължат в полза на жалбоподателя, който своевременно е поискал присъждането им, като е представил и доказателство за извършено плащане – договор за правна защита и съдействие (л.45-46 от делото). Ето защо и на основание чл. 36 от Закона за адвокатурата, вр. чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 150 лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 вр. ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН и чл.63д ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21–4332-028145/21.02.2022 г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което Д. Д. Н. е санкциониран с налагане на „глоба” в размер на 30 (тридесет) лева, на основание чл. 183, ал.3, т.5, предл.1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 6, т.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР- ОПП да заплати на Д. Д. Н., ЕГН ***** направените по делото разноси, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____